

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl samosoudcem Mgr. Denisou Durdíkovou v hlavním líčení konaném dne 21. prosince 2016 v Praze

t a k t o :

obžalovaný

Ing. J.M., Ph.D,

nar. XX.XX.XXXX v Ú., trvale bytem P.

j e v i n e n, ž e

A.

v období od 03.09.2014 do 28.09.2014 v P. v nebytových prostorách domu č. p. 453, jako předseda společenství vlastníku bytových jednotek v P., na předem dohodnutých setkáních přiměl poškozeného D. K., nar. XX.XX.XXXX, aby přesvědčil svoji manželku, poškozenou P. K. nar. XX.XX.XXXX, k odstoupení z kandidátní listiny politického subjektu „hnutí Pro Prahu“, za který kandidovala v rámci komunálních voleb v P., konaných ve dnech 10.10.2014 a 11.10.2014, s pořadovým č. 17 kandidátky, a to pod pohrůzkou, že ze své pozice a své funkce zařídí, aby poškozený D. K. přišel o úklid nemovitostí v P., kde poškozený provádí na základě platných smluv úklidové práce jako osoba samostatně výdělečně činná, čímž by přišel o výdělek za prováděnou práci, a v případě, že poškozená P. K. odstoupí z volební kandidátky, zařídí poškozenému výhody,

spočívající v zajištění objednávky na provedení prací vymalování sklepních prostor na adrese P., ul. M., přičemž poškozenému D. K. sdělil, aby svou nabídku tzv. „nadcenil“ s tím, že mu bude zaplacen dvakrát větší částka,

t e d y : jednak jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,
jednak jinému v souvislosti s podnikáním jiného nabídnul úplatek,

č í m ž s p á c h a l

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s
přečinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 67 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku **k úhrnnému peněžitému trestu, vyměřenému v 100 (jednom stu) denních sazbách ve výši 1.000,-Kč (jeden tisíc Korun českých), tj. v celkové výměře 100.000,-Kč (sto tisíc Korun českých).**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

B.

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje

v části obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 16.09.2016, sp. zn. 2ZT 308/2014 pro jednání kvalifikované jako přečin maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

v období od 03.09.2014 do 28.09.2014 v P. jako kandidát politického subjektu Občanské demokratické strany, za kterou kandidoval v rámci komunálních voleb v P., konaných ve dnech 10.10.2014 a 11.10.2014, požádal D. K., aby zajistil volební hlasy pro Občanskou demokratickou stranu v komunálních volbách s tím, že za každý hlas vyplatí D. K. částku ve výši 200,-Kč, kdy 150,- Kč předá D. K. osobě hlasující pro Občanskou demokratickou stranu a 50,- Kč si má ponechat pro sebe, a to po ověření hlasování D. K. označených osob, které má možnost provést,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Soud učinil skutkové a právní závěry na podkladě dokazování, provedeného v hlavním líčení, tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku.

Vyslechnut byl obžalovaný Ing. J. M., který vyloučil, že by jakýmkoliv způsobem působil vůči poškozeným D. K. a P. K. ve smyslu podané obžaloby. Nikdy se nedomáhal odstoupení K. z kandidátní listiny hnutí Pro Prahu, ať již přímo či prostřednictvím, tedy působením na poškozeného K.. Je pravdou, že se s ním bavil o kandidatuře jeho manželky v komunálních volbách, nicméně na podkladě dotazu, který sám poškozený na něj vznesl. Ten se s ním radil, jak dosáhnout toho, aby K. nekandidovala, neboť s tím nesouhlasil. V tomto směru mu obžalovaný poskytl informace o tom, co kandidatura a případné působení po zvolení obnáší, na jeho žádost mu přislíbil pomoc s vypracováním listiny, na základě které by se kandidatury vzdala, respektive byla vyškrtána z kandidátní listiny. V tomto směru nic nepodnikal na základě vlastních požadavků, naopak jednal ve smyslu žádosti poškozeného. Na základě této žádosti poškozeného mu dodal formulář, který předvyplnil, na jehož základě bylo možno dosáhnout stažení P. K. z kandidátky hnutí Pro Prahu. Poté, co tento formulář poškozenému předal, není mu již nic známo o tom, jak s ním poškozený naložil. O otázce kandidatury P. K. se obžalovaný s poškozeným bavil na opakovaných jednáních či schůzkách, uskutečnily se tři nebo čtyři. Následně upřesnil, že na jednom z těchto tří či čtyř setkání předal poškozenému předvyplněný formulář o stažení kandidatury K., přičemž údaje do něj vyplnil na základě informací z internetu či údajů, které mu při jednom ze setkání poskytl sám K.. Stanovisko samotné K. ke stažení kandidatury obžalovaný neznal, nikdy se s K. o tom nebavil. Po předložení listin, jež jsou součástí trestního spisu jako příloha, uvedl, že se jedná o listiny, které připravoval. O tom, že poškozená K. kandiduje za hnutí Pro Prahu v komunálních volbách, se dozvěděl od poškozeného K. v tentýž den, kdy se jej ptal K. na to, jak dosáhnout stažení její kandidatury. Listiny, které pro K. připravil, mu předal několik dní potom, mohlo se jednat o prodlevu jednoho týdne až deseti dnů. O setkáních, které absolvoval, se domlouvali telefonicky, ať již zprávami či hovorem. Některá ze tří až čtyř proběhnuvších schůzek proběhla ve sklepních prostorách, určitě ta, kde společně s J. a K. probírali opravu právě tohoto prostoru. Ostatní schůzky se odehrály někde na chodbě či ve vestibulu domu. Jediné, co připustil ve smyslu podané obžaloby, že nešťastným způsobem hovořil s poškozeným o možnosti získání hlasů voličů pro ODS, avšak i tuto skutečnost si poškozený špatně vyložil. Obžalovaný mu nabízel výkon brigádní činnosti ve prospěch ODS v kampani, a to v podobě roznášení letáků či koblih, za což měl být poškozený honorován. Pokud tuto jeho snahu poškozený si sám chybně vyložil v tom směru, že by za úplatu měl shánět voliče pro ODS, pak mu obžalovaný zřejmě nedostatečně celou věc vyložil a ani následně mu správně nevysvětlil. S poškozeným o tom jednal proto, že viděl příležitost, jak oslovit příslušníka etnické skupiny Romů tak, aby s touto etnickou skupinou v rámci komunálních voleb byla ze strany ODS, za kterou sám kandidoval v komunálních volbách roku 2014, byla navázána vyšší komunikace. V tomto směru o věci hovořil i se svědkem K., jako vedoucím kampaně v Letňanech, když měl takto i svědek povědomost o tom, jaké snahy ve vztahu k Romům obžalovaný přes osobu K. vyvíjí. Fakticky však nedošlo k tomu, že by poškozený K. brigádu pro ODS v rámci volební kampaně vykonával. Obecně ke znalosti osoby poškozeného K. obžalovaný uvedl, že jej znal jako osobu vykonávající úklidové práce ve vchodě, kde obžalovaný bydlí a kde je či v rozhodné době byl předsedou SVJ. Potkával poškozeného především v rámci výkonu této úklidové činnosti přímo v době, potkával se s ním však i v přilehlém okolí domu, neboť poškozený bydlel v téže domě, avšak v jiném vchodě. Při náhodných setkáních se i v minulosti sousedsky bavili, což znamená nezávazně o běžných věcech. V rámci kontaktu při úklidu domu, jakož i při probírání záležitostí ohledně nedostatků v úklidu či řešení akutních otázek úklidu domu přišli do

blížejiho kontaktu, v jehož rámci dokonce obžalovaný nejméně ve třech případech na žádost poškozeného mu půjčoval peníze. Ve dvou případech mu půjčku poškozený v pořádku vrátil, třetím případě však nikoliv a obžalovaný návrat peněz ani nepožadoval. Jednalo se o finanční prostředky, o nichž poškozený nepravdivě vypověděl v rámci trestního stíhání. Obžalovaný však rozhodně vyloučil, že by peníze poškozenému poskytl v rámci jakýchkoliv nečestných úmyslů. Obžalovaný je jednoznačně je poskytoval na žádost poškozeného jako finanční půjčku. Dále se obžalovaný vyjádřil k záměru svěřit poškozenému opravu sklepních prostor domu, respektive výmalbu a úpravy prostoru. Potřeba takové činnosti vyplynula ze stavu prostoru, jednal s poškozeným společně se svědkem J., který je místopředsedou SVJ. Došlo k jednání za účasti všech tří, v jehož rámci byl nastíněn rozsah opravy s tím, že poškozený předloží kalkulaci nákladů na opravu. Obžalovaný odmítl, že by kdykoliv, byť i jen náznakem, přislíbil poškozenému, že by platba za takovou práci měla být vyšší, než odpovídající nákladům na provedení opravy. S poškozeným měl několik jednání ohledně opravy sklepních prostor, jednoho z nich se účastnil svědek J.. Dále doplnil, že podnikl opravu sklepních prostor vzešel od J., zatímco osobu k realizaci navrhl sám obžalovaný. S J. záměru hovořil již někdy v průběhu léta, s K. proběhlo jednání o opravě v září 2014. K předložení kalkulace a samotné realizaci nedošlo i z toho důvodu, že začala celá anabáze, která vyústila v jeho trestní stíhání. Právě i s ohledem na ztrátu vzájemné důvěry došlo k vypovězení smlouvy o úklidu domu ze strany SVJ vůči poškozenému K.. Ke spokojenosti SVJ, následně však uvedl, že v několika případech jej musel upozorňovat na nedostatky v práci, a to telefonicky, když poté poškozený vše uvedl do řádného stavu. O opravě s poškozeným byl oprávněn jednat z titulu zastávání funkce předsedy SVJ, když do výše odměny 50.000,- Kč za odvedenou práci mohl rozhodovat i bez schůzky členů SVJ. Zadání opravy do výše 50.000,- Kč bylo v kompetenci samotného obžalovaného v součinnosti s J., jako místopředsedou. K dodání kalkulace prací nikdy ze strany poškozeného nedošlo. S poškozeným byl v kontaktu i prostřednictvím telefonu, ať již hovořil či zpráv, vždy s takový kontakt týkal výkonu úklidových prací poškozeného v domě, kde působil obžalovaný jako předseda SVJ. O skutečnosti, že vůči němu poškozený podal trestní oznámení se dozvěděl až na policii, přičemž v předchozí době měl ve vztahu k tomu signály od samotného poškozeného. Ten je kontaktoval se sdělením někdy v době před volbami na přelomu září a října a řekl mu, že má nějaké nahrávky a že obžalovaný půjde sedět. K tomu sdělil, že pokud mu předá nějaké peníze, je ochoten na celou věc zapomenout. K nahrávkám mu uvedl, že na nich hovoří o úplatcích a penězích za hlasovací voličů. Podle prvotního vyjádření K. o tom, proč se mu nelíbila kandidatura jeho ženy, uvedl, že zřejmě nechtěl, aby rodina K. byla jakkoliv spojována s osobou svědka L., který byl Letňanským leadrem hnutí. Název K. nikdy v tomto směru neslyšel. Shrnutí, že nikdy nevyhrožoval K. tím, že by jej připravil o úklid jak v domě, kde byl předsedou SVJ, tak ve kterémkoliv ze sousedních vchodů, kde rovněž prováděl poškozený úklidové práce.

Poškozený D. K. se velmi podrobně vyjádřil k chronologickému vývoji situace mezi ním a obžalovaným. Obžalovaného znal z místa bydliště jako souseda, následně i jako předsedu SVJ, které s ním uzavřelo smlouvu o provádění úklidových prací, tak jako již působil i v sousedních vchodech téhož domu. K samotnému předmětu trestního stíhání obžalovaného uvedl, že na počátku letních prázdnin v červenci 2014 jej oslovil svědek V. s nabídkou, zda nechce kandidovat za hnutí Pro Prahu, za které kandidoval i sám svědek. Oslovil jej v rámci náhodného setkání v domě, kde svědek Venci bydlí a je předsedou tamního SVJ. Tuto nabídku ihned poškozený odmítl, nicméně nabídl, že se zeptá své ženy, která o tyto věci má zájem, zda by ona sama nechtěla kandidovat. Manželka na to doma reagovala pozitivně, přičemž při dalším setkání se svědkem V. toto mu sdělila. Dal mu kontakt na manželku, svědek ji zkontaktoval a na schůzce jí předal listiny spojené s přihlášením do hnutí a s kandidaturou. Následně po prázdninách 3.9.2014, když manželka poškozeného fakticky vykonávala úklidové práce v domě, kde je předsedou SVJ M. obžalovaný, tohoto potkala. Obžalovaný se jí zeptal, zda kandiduje za hnutí Pro Prahu, poté, co mu to potvrdila, řekl, že by jí radil, aby z kandidátní listiny odstoupila a aby vyřídila poškozenému, aby mu zatelefonoval. Z domova pak poškozená telefonovala jemu, to je poškozenému, a všechno mu

sdělila. Na základě vzkazu skutečně poškozený obžalovaného telefonicky kontaktoval a ten mu sdělil, že s ním chce mluvit a setkat se. Podle dohody přišel poškozený za obžalovaným ke vchodu jeho domu kolem osmnácté hodiny. Obžalovaný tam již čekal a držel v ruce papír, který byl v půli přehnutý. Odvedl jej do sklepního prostoru, tam se jej zeptal, z jakého důvodu kandiduje jeho manželka za hnutí Pro Prahu. Poškozený mu uvedl, že proto, že chce prosadit odvolání ředitele školy, kam docházejí jejich dcery, neboť s ním nejsou spokojeni. Na to obžalovaný vzal papír, ukázal mu jeho text, přičemž se jednalo o seznam všech SVJ se jmény předsedů a adresou, kde poškozený tehdy uklízel. Z nich ukázal na tři, v nichž jsou předsedy L., H. a H. s tím, že pokud poškozená K. neodstoupí z kandidátní listiny, postará se obžalovaný o to, aby poškozený přišel o úklidové práce v jednotlivých vchodech. Nato poškozený reagoval s tím, že se nejedná o jeho kandidaturu, ale o manželčinu, na což obžalovaný reagoval tak, že pokud manželka odstoupí, bude vše při starém a na úklidech se nebude měnit nic. Po návratu domů vše poškozený sdělil manželce, dále to však nerozebírali, když poškozená to označila za vydírání. Přibližně dva až tři dny byl klid, pak jej však znovu telefonicky obžalovaný kontaktoval s tím, že s ním chtěl znovu hovořit. Schůzka byla domluvena znovu v bydlíšti obžalovaného, znovu jej zavedl do sklepního prostoru, kde se jej ptal na stanovisko manželky. Poškozený mu sdělil, že se o tom s manželkou ještě nebavil, nato obžalovaný reagoval nabídkou na výmalbu a opravu sklepních prostor s tím, aby provedl nacenění, které, pokud vyjde např. na 20.000,- Kč, zaplatí mu 40.000,- Kč. Dále s ním probíral záležitosti školních i mimoškolních aktivit jeho dcer, přislíbil mu v tomto směru pomoc, stejně tak jako s obstaráním parkovací karty v Letňanech. Poškozený se domnívá, že o parkování hovořil proto, že na radnici podával žádost jeho otec se stejným jménem, jako má on sám, a zřejmě si je obžalovaný spletl. On sám o žádné parkovací místo nestál. Obžalovaný mu dále sdělil, že připraví veškeré papíry pro to, aby poškozená K. stáhla své jméno z kandidátní listiny s tím, že ta ji jen podepíše a ověří na ní podpis. Dále hovořil o tom, zda by poškozený nezajistil voliče pro ODS, kteří by po ověření provedení volby této strany dostali finanční odměnu, když za každou osobu měl od obžalovaného poškozený dostat 200,- Kč. Poškozený reagoval opět shodně tak, že se manželky zeptá, že to nemůže rozhodovat on sám, když se nejedná o jeho kandidaturu. Hned druhý den obdržel od obžalovaného SMS, že bude mít pro něj papíry připraveny na úterý. V neděli 21.9.2014 měl zmeškány tři hovory od obžalovaného a následně obdržel SMS, aby se mu ozval ohledně úklidu. V pozdních večerních hodinách mu proto volal, obžalovaný mu řekl, že ohledně úklidu není žádný problém, ale chce s ním mluvit. Domluvena byla schůzka na úterý 23.9.2014. V úterý 23.9.2014 se tedy sešli, znovu ve sklepním prostoru mu předal obžalovaný slídový obal s papíry pro jeho ženu se sdělením, že je uvnitř vloženo 60,- Kč za účelem úhrady poplatku na ověření podpisu. Obžalovaný chtěl, aby mu podepsané papíry s ověřeným podpisem poškozený přinesl 25.9.2014 s tím, že do té doby mu obžalovaný připraví objednávku na rekonstrukci sklepu za 70.000,- Kč. S tím se rozešli, poškozený předal desky doma manželce, sám se do nich nekoukal. Následně mu manželka sdělila, že mezi listinami byly vloženy 2.000,- Kč. Papíry i peníze uschovali, listiny manželka okopírovala a na kopiích následně ověřila vlastní podpisy. 25.9.2014 byla poškozená K. ověřit podpisy na kopiích listin, přičemž ji poškozený instruoval, aby zakoupila diktafon, že průběh schůzky, domluvené na večer 25.9., poškozený nahraje. K důvodu pořízení nahrávky před soudem sdělil, že chtěl takto zadokumentovat po obsahové stránce i děje předchozích schůzek, neboť jemu i manželce bylo jednání obžalovaného nepříjemné a oba je považovali za nátlakové. S manželkou se domluvili, že je s věcí třeba něco začít dělat a vyhledat pomoc právníka. Na schůzku 25.9. se proto dostavil s předstihem, měl přístupový čip do sklepního prostoru, kde se odehrály všechny předchozí schůzky, proto na trubky instaloval aktivovaný diktafon a odešel čekat na obžalovaného. Na schůzku se vybavil listem papíru, na který si napsal body, tyto korespondovaly právě s obsahem předchozích schůzek a sděleními obžalovaného, kterých se mu na předchozích schůzkách dostalo. Po setkání a přechodu do sklepního prostoru sdělil poškozený obžalovanému, že má pro něj podepsané papíry, ty mu však předá až poté, co společně proberou body, které si poznamenal, neboť jeho manželka na ně chce znát přesně odpovědi, když soupis bodů vysvětlil obžalovanému tím, že si poznámky učinil proto, že by se jej zapomněl na něco zeptat. Hovořili tak o osobě svědka L., ptal se jej, jak odůvodní SVJ výmalbu sklepů za 70.000,- Kč, na což reagoval obžalovaný tím, že

vícepracemi. Dále hovořili o parkovací kartě, probírali záležitost o předání 2.000,- Kč mezi listinami, ačkoliv mu při předchozí schůzce sdělil, že se má nacházet uvnitř 60,- Kč a zda mu zbytek peněz tedy má vrátit, což obžalovaný odmítl s tím, že se jedná již o jeho peníze. Hovořili o řediteli školy, grant pro taneční školu, přičemž následně předal poškozený obžalovanému desky s podepsanými listinami manželkou. Nato mu obžalovaný se sdělením, že chce koupit poškozený manželce telefon, předal vstupenky na výstavu For Arch, kde jí telefon může zakoupit. V závěru schůzky obžalovaný upozornil poškozeného na to, aby papír s poznámkami zničil, proto jej před obžalovaným poškozený roztrhal. Poté, co se poškozený s obžalovaným rozešli, vrátil se poškozený do sklepního prostoru pro diktafon. Manželce doma předal dvě vstupenky na For Arch, sám je nijak neprohlížel, K. mezi nimi našla vloženou 1.000,- Kč, kterou následně uložili k již dříve převzatým 2.000,- Kč. Následující den, v pátek 26.9. poslala manželka SMS svědku V., aby jí zavolal, že s ním potřebuje probrat důležitou věc. Při kontaktu telefonickým sdělila Venclovi, že podepsala vzdání se kandidatury, byla poté kontaktována svědkem L., nechtěla s ním věc probírat, neboť se necítila v psychické kondici. Sdělila však L., že listiny o odstoupení předala obžalovanému. V tentýž den kontaktoval poškozený právníka, schůzku domluvili na pondělí. Podle příslibu obžalovaného mu měl rovněž v tentýž den, tedy pátek 26.9. předat podepsanou objednávku na výmalbu sklepů s tím, že příslibil, že zastihne svědka J., aby objednávka byla vyřízena. Nicméně v pátek schůzku obžalovaný odvolal. Sešli se následujícího dne v sobotu, tentokrát byli jen ve vestibulu vchodu, kde hovořili o získání voličů pro ODS. Průběh této schůzky rovněž poškozený nahrál, přičemž diktafon měl umístěn v bundě. Obžalovaný mu řekl, že za každého ověřeného voliče mu předá 200,- Kč, z nichž si nechá 50,- Kč a 150,- Kč předá voliči. O další schůzku jej žádal v neděli, kdy mu volal, aby za ním přišel. Poškozený přišel jen před vchod domu, tak mu obžalovaný sdělil, že pro něj objednávku ještě nemá podepsanou, neboť nezastihl Jirouška. Nato již poškozený reagoval sdělením, že má nahrávky schůzek, že je již objednaný ke konzultaci k právníkovi a že v pondělí půjde jednání obžalovaného ohlásit. Z místa odešel, večer obdržel SMS od obžalovaného, kde se jej dotazoval na to, zda je plátce DPH. Poškozený nereagoval, nicméně, když vyšel před svůj dům, potkal tam obžalovaného, který mu sdělil, že mu za výmalbu sklepů dá 100.000,- Kč. Chtěl, aby mu poškozený takovou sumu napsal do SMS, čemuž však poškozený nevyhověl. Sdělil mu, že i kdyby mu obžalovaný dal do schránky 100 nebo 200 tisíc, žádnou nahrávku mu nedá. Následně již jednal se svou právní zástupkyní, setkal se s ní v pondělí, předal jí obě zvukové nahrávky, listiny, které obdržel od obžalovaného, stejně tak, jako 3.000,- Kč a samotný diktafon, jehož prostřednictvím nahrávky pořídil. Následně společně odešli na policii učinit trestní oznámení. K dotazu soudu, na detailní upamatování si svědka na souslednost jednotlivého dění, včetně jeho precizního časového zařazení, svědek vysvětlil, že se na hlavní líčení připravoval prostudováním protokolů, které byly v průběhu přípravného řízení s ním na policii sepsány a v jejichž rámci se k věci vyjadřoval. Dále doplnil, že nemá povědomost o tom, jak se obžalovaný dozvěděl o kandidatuře jeho manželky, nicméně v době, kdy obžalovaný jeho manželku oslovil, byly v Letňanech již rozvěšeny fotografie manželky na plakátech hnutí Pro Prahu, vylepované v rámci předvolební kampaně. Od obžalovaného nikdy nezaznělo, proč žádá, aby poškozená K. z kandidátky odstoupila. On sám nikdy neměl jakýkoliv negativní vztah ke kandidatuře vlastní manželky v komunálních volbách, naopak ji sám ze svého nápadu a rozhodnutí tlumočil nabídku svědka V., a tedy se o možnosti kandidovat ve volbách od něj manželka dozvěděla, aniž by byla oslovena třetí osobou. Rozhodně neměl k její kandidatuře jakkoliv negativní poměr. Rozhodně tedy nežádal obžalovaného o pomoc se stažením kandidatury manželky proto, že by s ní nesouhlasil. Vyloučil, že by si od obžalovaného kdykoliv půjčoval peníze, pokud od něj dostal v rámci popsanych schůzek hotovost, nikdy si ji od něj nevyžádal, ani v jednom z případů nevěděl, že peníze domů přinesl, tyto vždy našla jeho manželka vložené mezi dalšími listinami. K důvodu kopírování listin převzatých od obžalovaného uvedl, že originály chtěli uchovat jako důkaz proti obžalovanému, neboť již tehdy se rozhodli s manželkou k tomu, že je zapotřebí s celou věcí naložit tak, aby jednání, které pocíťovali jako negativní, bylo obžalovanému prokázáno. Právě i z tohoto důvodu pořídil obě nahrávky schůzek s obžalovaným. Poškozený nemá povědomost o tom, jak obžalovaný naložil s oběma listinami s ověřenými podpisy poškozené K., které mu předal. Rovněž doplnil, že předložení listiny ze strany

obžalovaného se soupisem objektů, kde prováděl úklidové práce, kde již konkrétní tři mu prstem ukázal, vnímal tak, že jej chce připravit o celek prováděného úklidu, neboť jinak se domnívá, že by na papíru nebyly vypsány všechny vchody. Pokud by o tuto práci přišel, rodina by to citelně pocítila, neboť by podstatná složka jeho výdělku z příjmu rodiny vypadla. K nabídce výmalby sklepních prostor a k jednotlivým setkáním, na nichž se o tomto hovořilo, nebyl nikdy přítomen svědek J.. Sám se svědkem J. nikdy ani tuto záležitost neprobíral, nikdy se s ním o tom nebavil. Naopak obžalovaný opakovaně poukazoval na to, že svědka nemůže dostihnout, aby s ním věc probral a připravil objednávku. O předběžné kalkulaci těchto oprav s obžalovaným hovořil, dokonce mu dal i písemnou předběžnou kalkulaci na úterní schůzce 23.9., když podle metráže mu vše vyšlo na 35.000,- Kč, navíc v minulosti v sousedním vchodě obdobnou opravu již prováděl, proto měl reálnou představu o výši nákladů na opravu. Nikdy v minulosti nebyl v telefonickém kontaktu s obžalovaným tak, jako v souvislosti s touto záležitostí, nikdy jej obžalovaný nekontaktoval telefonicky s výtkami o nekvalitě úklidu a nutnosti rychlého provedení nějaké nenadálé události, týkající se úklidu, nikdy mu ani obžalovaným nebyla vytýkána nedostatečnost provádění úklidových prací. K záležitosti ohledně zajištění osob jako voličů pro ODS doplnil, že se touto záležitostí zabývali celkem na třech schůzkách, přičemž obžalovanému sděloval, že již s některými lidmi hovořil, nicméně zcela vyloučil, že by takto fakticky učinil, navíc doplnil, že ani žádné osoby, na které by se v tomto směru obracel, neznal. Nikdy neměl v úmyslu jakkoliv realizovat tento požadavek obžalovaného. Vyloučil, že by mu kdykoliv obžalovaný nabízel brigádní činnost ve prospěch předvolební kampaně ODS, o tom nikdy nehovořili, nikdy neprobírali, že by měl roznášet letáky či koblihy, popřípadě shánět někoho dalšího, kdo by v předvolební kampani ODS působil. Rozhodně požadavek obžalovaného na zajištění voličů ODS nebyl formulován jako výkon brigádní činnosti. Poškozený doplnil, že následně mu ze strany SVJ bylo vypovězeno provádění úklidových prací, vnímá to jako mstu obžalovaného. V úklidových pracích v ostatních domech i nadále pokračuje. Vyjádřil se ke zdravotním problémům, které v důsledku jednání obžalovaného pociťoval a po delší časové období je i řešil. Docházel opakovaně ambulantně na psychiatrii, po určité časové období užíval i psychofarmaka, neboť trpěl nespavostí, zvracel, byl nervózní, následně však již v užívání léků pokračovat nechtěl a časem se věc uklidnila. Vyjádřil se k SMS zprávě, kterou předložil v telefonním přístroji soudu obžalovaný, k čemuž poškozený sdělil, že ji skutečně obžalovanému zaslal již v době po volbách, když v tomto směru jej instruoval policejní orgán. Čten byl z telefonního přístroje obžalovaného text zprávy: „Dobrý den, gratuluji k vítězství. Mám pro vás seznam lidí, kdo tam byl, celkem jich bylo 17 lidí. Navrhněte, prosím, schůzku, kdy a kde vám seznam lidí můžu předat. Díky K.“ Policie očekávala, zda se obžalovaný na tuto zprávu „chytí“. V tomto směru poškozeného instruoval policista Staněk. SMS zprávu, kterou předkládal u hlavního líčení obžalovaný, rozhodně zasilal na radu policistů až po uskutečnění voleb.

Soud vyslechl svědkyni P. K., která potvrdila, že ji přeneseně nabídku na kandidaturu za hnutí Pro Prahu v rámci komunálních voleb zprostředkoval její manžel, poškozený K., od svědka V.. Sám vstoupit do komunální politiky nechtěl, proto o nabídce řekl jí, přičemž ona sama to brala jako šanci na zviditelnění se pro možnost získání pracovní příležitosti, když ani nepočítala s tím, že by ve volbách uspěla natolik, aby se stala zastupitelkou. Účastnila se volební kampaně hnutí, rozdávala letáčky, byla focena v rámci předvolební kampaně na billboardy. Jednání o její účasti v rámci hnutí Pro Prahu proběhlo v období prázdnin 2014. Začátkem září 2014, když prováděla úklid v domě v M., kde bydlí obžalovaný, se potkali. Obžalovaný se jí zeptal, zda vstoupila do hnutí Pro Prahu, čemuž přisvědčila. Pro ni hrubým a nepřijemným, důrazným tónem jí řekl, že by jí radil, aby z hnutí odešla, na což nijak ani nezareagovala, neboť jeho poznámku nepochopila. Poté jí řekl, aby mu poškozený K. zavolal, což poté, co se vrátila do svého domova, manželovi zatelefonovala. Rovněž mu sdělila, že neví, co tím obžalovaný myslel, nicméně manžel obžalovanému v tentýž den k večeru zavolal. Následně v tentýž den šel na schůzku s obžalovaným a po příchodu zpět domů jí sdělil, že se vše týká její kandidatury v komunálních volbách, která se obžalovanému nelíbí. Poté ji informoval o průběhu schůzky, včetně informace o předložení listiny obžalovaným, na níž byla vypsána SVJ, kde prováděli úklid. Obžalovaný měl poškozenému sdělit, že pokud ona nestáhne

kandidaturu, mohou přijít o úklid, když měl přímo ukázat a takto označit tři domy ze všech uvedených. Mělo se to týkat domu, kde sami bydleli a kde je předsedkyně SVJ L., dále domu, kde je předsedou H. a dále H.. Obžalovaný měl říci poškozenému, že by mu dost pomohlo, kdyby poškozená z hnutí vystoupila. Poškozený jí následně sděloval průběh všech uskutečněných schůzek s obžalovaným. Po první schůzce byli 2-3 dny klidné, následně se obžalovaný znovu spojil s poškozeným a ptal se jej, jak se svědkyně rozhodla. Znovu se za účelem této rozmluvy sešli, poškozený měl sdělit, že se s manželkou o věci podrobně nebavil. V návaznosti na to začal obžalovaný nabízet, pokud svědkyně listiny podepíše, pak zadá SVJ, jehož je předsedou obžalovaný, poškozenému práci na opravě sklepních prostor s tím, že odměnu za práci fakticky odpovídající zdvojnásobí. Ve vztahu k listinám o vzdání se členství v hnutí Pro Prahu a kandidatury v komunálních volbách pak přislíbil obžalovaný připravit a odevzdat na příslušném místě. Po několika dnech se znovu SMS ozval obžalovaný poškozenému, že má připraveny papíry pro svědkyni k podpisu. Žádný z poškozených na výzvu nereagoval, až do doby dalšího kontaktu ze strany obžalovaného. Došlo k další schůzce ve sklepních prostorách, kde obžalovaný předal v průhledných deskách poškozenému listiny o vzdání se kandidatury se sdělením, že uvnitř je vložených 60,- Kč na ověření podpisů, aby s věcí neměli žádné náklady. Desky poškozený svědkyni doma předal, ona věci z desek vyndala a našla mezi listinami vloženy dvě tisícikorunové bankovky. To už svědkyni přišlo být divné, věc vnímala ze strany obžalovaného jako obtěžování a vyvíjení nátlaku. Proto se s manželem dohodli na zakoupení diktafonu proto, aby průběh další plánované schůzky nahrál a měli tak o jeho činnosti důkaz. Svědkyně listiny, které přinesl od obžalovaného poškozený, ofotila, z každé listiny vytvořila jednu kopii a obdržené listiny uschovala, stejně tak jako 2.000,- Kč obdržených od obžalovaného. Na další schůzku, kde měl poškozený předat obžalovanému podepsané listiny o odstoupení s ověřenými podpisy, tedy odešel poškozený vybaven diktafonem, který instaloval v místě plánované schůzky, přičemž měl s sebou papír s poznámkami – body, o nichž chtěl s obžalovaným hovořit. Tyto poznámky si učinil podle toho, o čem s obžalovaným na předchozích schůzkách hovořili, neboť měl záměr, aby součástí nahrávky byla i veškerá předchozí sdělení obžalovaného v rámci dokumentace jeho jednání. Od manžela i z nahrávky, kterou po jejím pořízení poslouchala společně s manželem v bytě, zaslechla i zmínky obžalovaného o zajišťování voličů pro ODS ze strany poškozeného, za což mu obžalovaný slíbil finanční odměnu. Nikdy nezaregistrovala, že by poškozenému nabízel výkon honorované brigádní činnosti v rámci zajišťování předvolební kampaně ODS. Poškozená dospěla k závěru, že jí nezbyvá nic jiného, než listiny o vzdání se kandidatury podepsat, reálně se obávala toho, že by přišli o příjem z úklidu v jednotlivých vchodech domu, má za to, že bylo v silách obžalovaného toto u dalších předsedů SVJ zařídit. Obžalovaného pokládá za vlivného člověka s mnoha styky, který byl schopen realizovat to, čím poškozenému při první schůzce hrozil. Poté, co ve čtvrtek podepsané listiny poškozený obžalovanému předal, formou SMS v pátek ráno informovala svědka V. o tom, že podepsala vzdání se kandidatury. Více se se svědkem o věci nechtěla bavit, nicméně ji kontaktoval telefonicky svědek L., který se dožadoval zdůvodnění jejího postupu. Ani jemu nechtěla důvod sdělit, následně mu však sdělila, že listiny podepsala na nátlak obžalovaného. V sobotu došlo k další schůzce mezi poškozeným a obžalovaným, kterou poškozený nahrával diktafonem. Znovu se na této schůzce probírala výmalba sklepů a částka, kterou za to měl poškozený obdržet. V neděli se znovu sešli, domnívá se, že obžalovaný chtěl předložení naceněné opravy sklepních prostor. Navíc v podvečer kontaktoval telefonem obžalovaný poškozeného, zda může přijít před dům, což poškozený učinil. Obžalovaný mu nabídl peníze, respektive mu sdělil, že mu oproti nacenění dá 100.000,- Kč za opravu sklepů. Poškozený to již odmítl, sdělil obžalovanému, že disponuje zvukovým záznamem, že kontaktoval právníčku a že se chystá vůči němu podat trestní oznámení. Nato mu měl obžalovaný sdělit, že je ochoten mu za výmalbu dát 200.000,- Kč. I toto poškozený odmítl a reagoval sdělením, že žádnou nahrávku ani tímto způsobem od něj nedostane. V pondělí se poškozená domluvila se svědkem L., že by ráda učinila prohlášení o tom, že vzdání se kandidatury nemíní vážně, proto za jeho přispění doručila na radnici prohlášení v tomto směru. Po konfrontaci s textem tohoto prohlášení v hlavním líčení před soudem uvedla, že si podrobně text prohlášení nepřčetla a že oproti údajům v něm uvedeným si je jednoznačně jista, že obžalovaný u ní v bydlíšti

nikdy nebyl. Text této listiny ona sama nepsala. Doplnila, že při jedné z pozdějších schůzek předal obžalovaný poškozenému 2 vstupenky na For Arch se slovy, aby tam manželce koupil telefon, přičemž ona sama mezi vstupenkami našla třetí tisícikorunovou bankovku. Tuto společně s dalšími dvěma, jakož i listinami o rezignaci, které jí dodal obžalovaný, zvukovou nahrávkou a diktafonem předali právní zástupkyni poté, co sni celou věc probrali. Doplnila, že nikdy nezaznamenala nabídku o brigádní činnosti, kterou by měl poškozený vykonávat pro ODS v rámci předvolební kampaně. Neví ani, proč listiny o rezignaci neměla na příslušné místo doručit ona sama, proč je podepsané s ověřeným podpisem chtěl obžalovaný vrátit zpět. Neví ani, jak s nimi obžalovaný naložil. Trestní oznámení ve věci podávali ještě v době před konáním komunálních voleb. Poškozený neměl žádnou reálnou možnost, jak shánět komukoliv voliče, nečinil tak v její prospěch a nebyl by tak činil ani ve prospěch ODS, jak jej nabádal obžalovaný. Zcela závěrem k prvotnímu setkání s obžalovaným dne 3.9.2014 uvedla, že si není jistá, v kolik hodin s ním na chodbě domu hovořila, domnívá se, že to mohlo být někdy odpoledne.

Svědék L. V. potvrdil, že nejdříve učinil nabídku ke členství ve hnutí Pro Prahu a kandidování v komunálních volbách za hnutí poškozenému D. K.. Ten to odmítl, avšak doma o tom řekl své ženě, která o kandidaturu měla zájem. Kladnou reakci poškozené K. se dozvěděl přibližně do týdne od prvotní nabídky vůči poškozenému K.. Jako člen hnutí Pro Prahu kandidující v Letňanech v rámci komunálních voleb se snažil přispět k naplnění kandidátky o 21 členech právě i kontaktováním K.. Efektem nenaplnění celé kandidátky, odpovídající počtu členů zastupitelstva městské části by se snižoval přepočítaný počet získaných volebních hlasů na počet zastupitelů městské části. V tomto ohledu se svědek domnívá, že mohl být zaměřen i případný požadavek obžalovaného na odstoupení K. z kandidátky právě za účelem přepočítavacího koeficientu pro získání konkrétního počtu mandátů. Toto vysvětloval i K. poté, co jej prostřednictvím SMS vyrozuměla o tom, že podepsala rezignaci. Již před sdělením K. měl určité náznaky od poškozeného K. o tom, že je na ně vyvíjen nátlak ve vztahu k odstoupení z kandidátky poškozenou. O tom, že původcem nátlaku je obžalovaný věděl od K. již v době předtím, než mu K. svou rezignaci oznámila. Od poškozeného K. věděl i o tom, že mu má být obžalovaným vyhrožováno, že je ohrožen připravením o úklid v domech. Není si však jist, zda o této okolnosti slyšel ještě předtím, než dostal SMS od poškozené či až následně. Následně ví o tom, že s K. jednal o stažení rezignace předseda hnutí v Letňanech svědek L.. Z ústních podání především od poškozeného K. pochopil, že nesl zatěžujícím a jeho obtěžujícím způsobem permanentní kontaktování a nátlak ze strany obžalovaného.

Soud vyslechl svědka Mgr. O. L., který potvrdil informace sdělované svědkem V. i svědkyní K. ohledně obdržení sdělení K. o podepsání rezignace obžalovanému po jeho nátlaku. Dále se svědek vyjádřil ke své činnosti ve vztahu k prohlášení poškozené K. o její vůli i nadále pokračovat ve členství a kandidatuře za hnutí Pro Prahu oproti dříve podepsanému prohlášení o rezignaci. Text tohoto prohlášení sestavovalo hnutí Pro Prahu zejména za jeho přispění, za součinnosti s K. je pak doručovali městské části. Text tohoto sdělení koncipoval především podle vlastního uvážení. Svědek jako vedoucí kampaně v Letňanech zaregistroval dne 9.9.2014, že jméno a kontakt na poškozenou K. byl stažen z Facebooku, následující čtrnáctidenní období byla pro něj prakticky nekontaktní. V této době se dozvěděl především od svědka V. o tom, že kolem poškozené K. a její kandidatury se objevily problémy, když bylo zmiňováno, zda vůbec bude za hnutí kandidovat. Tyto pochybnosti byly spojeny s působením obžalovaného M., jehož jméno přímo v této souvislosti zaznamenal. 27.9.2014 přímo od K. slyšel, jakým způsobem měl vůči nim obžalovaný M. působit a vyvíjet nátlak na odstoupení K. z kandidátky. I tento svědek potvrdil, že odstoupení poškozené z kandidatury by bylo v neprospěch hnutí Pro Prahu v případě zisku volebních hlasů a přepočtu na jednotlivé mandáty do zastupitelstva městské části. Svědek nemá povědomost o tom, že by rezignační prohlášení poškozené bylo kdy předloženo Úřadu městské části. Poškozenými byl sám odkázán na zjištění více informací o věci na jejich právního zástupce, zmocněnce. Od zmocněnce získal informaci i o podání žaloby na neplatnost voleb, kterou jménem K. podávala. Ví o tom, že žaloba byla podána opožděně, v podání žaloby neměl jakoukoliv působnost.

Soud vyslechl svědka M. J., který uvedl, že obžalovaného zná z místa svého bydliště, který je i předsedou SVJ; tímto byl i v roce 2014. V roce 2014 byl svědek toliko členem výboru, místopředsedou SVJ je až od roku 2015. V roce 2014 zodpovídal svědek za technický stav domu, tedy i v roce 2014 probíral tyto záležitosti s obžalovaným jako předsedou SVJ. Vzpomíná si, že v září 2014 určitě probíral s obžalovaným záležitost týkající se opravy sklepních prostor s tím, že zvažována byla zejména výmalba. Za účasti obžalovaného a svědka K. domlouvali na schůzce provedení prací včetně cenové nabídky jejich provedení a způsob opravy. Svědek si nevzpomněl na konkrétní datum, kdy taková schůzka proběhla, nicméně si je zcela jist, že to bylo v době před komunálními volbami. K dotazu soudu, z jakého důvodu uvedl právě toto časové vymezení ve vztahu k termínu komunálních voleb, svědek sdělil, že to není schopen odůvodnit, přestože konání komunálních voleb nepokládá za výrazně významnou událost v jeho životě. Sám s obžalovaným probírali nutnost provedení oprav přibližně jeden měsíc před schůzkou, na níž byl přítomen i poškozený K. jako budoucí zhotovitel objednávaného díla. Domnívá se, že zbytek členů SVJ o plánované opravě nevěděl. Toto ani nebylo povinností jím sdělovat, pokud by cena za opravu nepřesáhla 50.000,- Kč. Za osobu, která by opravu provedla, označil svědka K. obžalovaný. Svědek jako člen výboru SVJ nezaznamenal žádné negativní poznatky na výkon úklidových prací poškozeným K.. V návaznosti na tuto schůzku však nikdy neviděl žádnou, tedy ani předběžnou cenovou nabídku ze strany poškozeného. Do dnešních dnů výmalba sklepních prostor v domě provedena nebyla. Smlouva s poškozeným na výkon úklidových prací byla vypovězena, poškozený se pro SVJ stal nespolehlivým pro dohady, k nimž mělo dojít mezi obžalovaným a poškozeným K.. Svědek si nevzpomněl, zda podnět na opravu sklepních prostorů vzešel od něj samotného či od obžalovaného.

Vyslechnut byl jako svědek Mgr. I. K., který se vyjadřoval k účinkování obžalovaného v rámci komunální politiky ODS. Osobu poškozeného D. K. osobně neznal, nicméně slyšel o něm od obžalovaného. Od obžalovaného slyšel, že jej poškozený K. oslovil s nabídkou zajištění stažení kandidatury své ženy ze 17. místa kandidátky hnutí Pro Prahu. O tom byl obžalovaným vyrozuměn a reagoval na to tak, že je nevýznamné zajímat se o osobu kandidující na takto zazším postu. Nezaznamenal od obžalovaného žádné sdělení ohledně zakomponování poškozeného D. K. ve prospěch předvolební kampaně ODS. Nezaznamenal ani od něj informaci, která by měla mít souvislost se zprostředkováním kontaktu přes K. s romskou komunitou v rámci předvolebního boje. Domnívá se však, že mu mohl nabízet výkon brigádní činnosti, což je v rámci předvolební kampaně v obecné rovině časté. I tento svědek se vyjádřil k případnému následku v případě, že by kandidátka některé z kandidujících stran či hnutí nebyla naplněna, tedy počet kandidátů by nekorespondoval s počtem osob volených do zastupitelstva. Připustil, že by se pak změnil koeficient pro přepočtení na získání mandátů, avšak doplnil, že ve vztahu ke hnutí Pro Prahu a jejímu volebnímu výsledku by fakticky nezaznamenal žádnou změnu. Dále svědek uvedl, že veškerou povědomost o celé záležitosti trestního stíhání obžalovaného má ze sdělovacích prostředků a z informací jimi uváděných. Následně však sdělil, že informace o podstatě trestního stíhání ví od obžalovaného, který mu dal číst usnesení státního zástupce, jímž bylo ve věci rozhodováno. Při konfrontaci ze strany soudu s těmito dvěma rozdílnými sděleními se nebyl svědek schopen vypořádat s jejich rozporností.

Bylo provedeno přehrání zvukové nahrávky s označením 5 a 7 tak, jak označení plyne z originálního pořízení nahrávek diktafonem poškozeného. Přehrání byly jednak přenosy záznamů z CD, které provedl zpracovatel odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, když pro horší srozumitelnost nahrávky č. 7 soud přistoupil i k přehrání nahrávky obsažené přímo v paměti diktafonu, jímž byla nahrávka provedena. Takto provedeným důkazem bylo ověřeno, že pracovní pomůcka, reprezentovaná přepisem nahrávky, která je jako pomocný materiál součástí trestního spisu, zcela koresponduje s reálným obsahem nahrávek č. 5 a 7.

Poté, co bylo odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie předloženo k nahlédnutí byl k němu, především jeho závěrům, vyslechnut v postavení znalce jeho zpracovatel. Tento shrnul, že k posouzení byl předložen diktafon, obsahující v paměti zvukové nahrávky, když předmětem posuzování byly nahrávky č. 5 a 7. Osobně provedl jejich přenos a záznam na CD nosič, který je součástí trestního spisu. Stvrdil veškeré závěry svého odborného vyjádření, včetně ohodnocení kvality záznamu obou zvukových nahrávek. Zkoumáním pravosti obou zvukových stop nebyly zjištěny jakékoliv zásahy do jejich pravosti. Toto bylo posouzeno s ohledem na charakter zvuku v pozadí nahrávek, který je stabilní, popřípadě se plynule mění. Promluvy mluvčích přirozeně navazují bez náhlých skoků hlasitosti či rychlosti řeči. Navazující na tyto závěry, pak podával znalec i doplňující odborné vyjádření, když i ve vztahu k němu setrval na jejich úplnosti a platnosti. V rámci dodatku prováděl komparaci ve vztahu ke ztotožnění mluvčího na nahrávkách č. 5 a 7 ve vztahu k video nahrávce z jednání zastupitelstva úřadu Městské části P., zachycujícího osobu obžalovaného. Z hlediska určování mluvčího pak nahrávky 5 a 7 znalec označil jako obtížněji zpracovatelné, v téže kategorii pak označil i srovnávací nahrávku ze záznamu zastupitelstva. Nicméně z devítistupňové škály o pravděpodobnosti závěru uzavřel, že obžalovaný, vystupující v nahrávce záznamu ze zastupitelstva, je pravděpodobně totožný s řečníkem na nahrávce č. 5 a 7. Tato míra pravděpodobnosti k individuální identifikaci je brána v rámci pozitivní škály stupnice stran identifikace obou porovnávaných vzorků hlasů. Pro zjednodušení významu termínu „pravděpodobně je totožný“ sdělil, že se jedná o velkou míru shody.

Soud zamítl návrh státního zástupce na provedení výslechu svědků Č. a C., respektive na čtení úředních záznamů o podaných vysvětleních těmito svědky. Po vyhodnocení úředních záznamů a podaných vysvětleních, jak byly provedeny v rámci přípravného řízení a úřední záznamy jsou součástí trestního spisu, pak dospěl k závěru, že osobním svědectvím těchto svědků, respektive čtením úředních záznamů o podaných vysvětleních by nebyl v žádném ohledu obohacen důkazní stav tak, aby jakkoliv objasňoval meritum projednávané věci. Takto vedené dokazování tedy vyhodnotil jako zcela nadbytečné a jako takové důkazy, respektive důkazní návrhy zamítl.

Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování ze strany obhajoby, a to o osobní výslech svědkyň L. a H., když ve vztahu k návrhu na výslech svědka C. se již dříve soud vyjádřil v případě svědectví navrhovaném státním zástupcem, když na stanovisku soudu se ničeho nezměnilo. Jako nadbytečně vedené dokazování soud vyhodnotil i případná podání svědectví dalšími předsedkyněmi jiných SVJ, ve vztahu k nimž vykonával poškozený K. úklidové práce, tedy svědkyň L. a H., když dospěl k závěru, že vyjma způsobu výkonu úklidových prací by se tyto svědkyně relevantně nevyjádřily k ničemu, co by mělo význam k samotnému předmětu trestního stíhání obžalovaného. Takovou okolnost nenamítal ani obžalovaný, že by měla být výsledkem svědkyň zjištěna v jeho prospěch. Proto v celku tento návrh na provedení důkazu soud vyhodnotil jako nedůvodně činěný, když takto vedené dokazování by šlo nad rámec potřeb důkazů prováděných za účelem objasnění skutkového základu věci. Z identického důvodu, tedy pro nadbytečnost, soud zamítl i provedení důkazu předložením přílohového spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 A 186/2014, když pro dokreslení jako listina bylo samotné rozhodnutí ve věci předloženo a je irrelevantní, jakým konkrétním procesním postupem se k němu rozhodující soud dobral.

Soud předložil k nahlédnutí listiny, a to ve vztahu k časovému vymezení podání trestního oznámení samotné trestní oznámení, z čehož bylo soudem zjištěno, že poškozený K. je dodal policejnímu orgánu dne 2.10.2014, přičemž datováno je dnem 1.10.2014. Z protokolu o vydání věci, když osobou vydávající byl poškozený K., bylo soudem zjištěno, že vydal diktafon, který byl v rámci provádění důkazů demonstrován, stejně tak jako znehodnocené bankovky v počtu tři kusů v nominální hodnotě po 1.000,- Kč, průhledné desky, tři listiny, které dříve byly předkládány k vyjádření obžalovanému i svědkům K., a dvě čestné vstupenky na výstaviště PVA, přičemž tyto věci byly přílohou podávaného trestního oznámení ze strany poškozených. Předložena byla fotografická dokumentace displeje mobilního telefonu poškozeného K. s texty SMS od

obžalovaného, datovaných 7., 21., 23., 24., 25., 26. a 28.9. bez označení příslušného roku. Dále byly předloženy lékařské zprávy, dokládající návštěvy u lékaře – psychiatra poškozeným K. včetně označení medikace, lékařem poškozenému předepsané. Předloženy byly listiny, vztahující se k výkonu úklidových prací poškozeným K. v jednotlivých SVJ, včetně přiznání k dani z příjmů fyzických osob, korespondujících s výkonem této činnosti. Z předkládané žádosti o členství v hnutí Pro Prahu poškozené P. K. bylo zjištěno, že je datována dnem 30.8.2014. Předložena byla i listina na hlavičkovém papíře hnutí Pro Prahu, označená jako „Kandidatura P. K. do ZMČ P.-nátlak“ datovaná 26.9.2014 s otiskem příjmového razítka o přijetí Městskou částí P. dne 29.9.2014 v 8:15 hodin. Pro dokreslení soud předkládal k nahlédnutí rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 A 186/2014, jímž bylo rozhodnuto o odmítnutí návrhu na neplatnost hlasování ve volbách. K návrhu obhajoby byl předložen zápis ze 24. zasedání rady Úřadu městské části P. ze dne 3.9.2014, z něhož se zjišťuje, že jednání bylo započato za účasti obžalovaného v 16:00 hod. a ukončeno v 17:00 hod. Z aktuálního opisu rejstříku trestů obžalovaného nebyl zjištěn žádný závadový záznam.

Po takto provedeném dokazování, když soud hodnotil veškeré provedené důkazy v jednotlivostech, jako celek i ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného tak, jak skutková zjištění vtělil do výrokové části rozsudku pod písmenem A. Tento skutkový stav má soud za jednoznačně prokázaný především na podkladě věrohodného svědectví obou poškozených D. K. a P. K., když tato jsou v pravdivosti potvrzována dalšími provedenými důkazy, zejména oběma provedenými audio nahrávkami ve spojení s jejich odborným posouzením znalcem z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, respektive výsledkem jejich zpracovatele v postavení znalce. Soud zpracovatele odborného vyjádření ad hoc přibral ve věci právě do tohoto znaleckého postavení s ohledem na skutečnost, že zpracovatel odborného vyjádření vypovídá nikoliv k tomu, co viděl a zažil, avšak k tomu, co zjistil na základě svých odborných znalostí a oprávnění. Právě s ohledem na toto specifické postavení zpracovatele odborného vyjádření v postavení znalce soud vyslyšel. Znalec stvrdil platnost závěrů, vtělených do odborného vyjádření, z nichž jednoznačně je prokazováno, že do nahrávek č. 5 a 7, obsažených v paměti nahrávacího zařízení – diktafonu, jehož předložením rovněž bylo provedeno dokazování, nebylo nikterak zasahováno a znalec je označil za nahrávky autentické, s nimiž nebylo jakkoliv manipulováno. Tentýž znalec se pak vyjádřil k míře identifikace osoby, hovořící na videozáznamu z jednání rady Městské části P., konkrétně obžalovaného, s osobou hovořící ve stopě 5 a 7 audio nahrávky, jejímž přehráním byl proveden důkaz. Znalec jednoznačně uzavřel, že pro míru kvality nahrávek č. 5 a 7 nebylo možno provést identifikaci individuální, nicméně v rámci devítistupňové škály shodnosti mluvčích zjistil čtvrtý stupeň pravděpodobnosti shody, kterou znalec označil jako velkou míru shody, tedy zařazení v pozitivní části stupnice pro shodu obou mluvčích. Věrohodnost svědectví obou poškozených je dána i faktem, že svědectví obou poškozených korespondují spolu navzájem, avšak nikoliv ve smyslu absolutní shody, tedy v prezentaci výpovědí v identické podobě, ale s drobnými odchylnostmi, jež svědčí o jejich pravdivosti, tedy nikoliv o záměrné manipulaci a uzpůsobování si navzájem obou svědectví, přestože poškození jsou životními partnery, ale vypovídající o tom, že vypověděli spontánně tak, jak i s plynutím času si ve svých pamětech události vybavili. Jako pravdivé jsou obě výpovědi potvrzovány nejen audio nahrávkou, jak bylo výše uvedeno, ale i zadokumentovaným textem SMS zpráv, jak byly předloženy v listinné podobě a zachyceny policejním orgánem bezprostředně po učinění trestního oznámení ze strany poškozených. I ze svědectví z doslechu-svědků V. a L., kteří hovořili o informacích, jak je obdrželi zejména od poškozeného K., je zřejmé, že tito jim předávali informace tak, jak je podali následně v nezměněné shodě jak orgánům činným v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Obě svědectví poškozených jsou tak konzistentní, nepostižená jakýmkoli zásadními změnami, když oba vypovídali ve všech procesních stádiích trestního stíhání identicky. Soud nemá jakoukoliv pochybnost o tom, že osobou hovořící na záznamech č. 5 a 7 s poškozeným K. je právě obžalovaný. Tento závěr činí nejen na podkladě odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, stvrzeného výsledkem jeho zpracovatele, ale i za možnosti osobně vnímat způsob projevu

obžalovaného, v jehož rámci zaznamenal soud vyjadřovací schopnosti a formulace jím užívané, které jsou shodnými se způsobem hovoru z předmětných nahrávek. Z obsahu těchto nahrávek je zcela zřejmé, že obžalovaný vedl hovor s poškozeným přesně tak, jak o něm poškozený ve své svědecké výpovědi vypověděl. Jednoznačně tak působil obžalovaný na poškozeného v tom směru, aby poškozená K. se vzdala své kandidatury u politického subjektu hnutí Pro Prahu, za což mu opakovaně přislíbil nadhodnocení provedení prací ve prospěch SVJ, jehož byl obžalovaný předsedou. O této skutečnosti, tedy poskytnutí odměny za provedenou práci v neodpovídající výši, opakovaně na obou záznamech hovořil. Pokud soud hodnotí svědectví poškozeného jako věrohodné, pak tak činí ve vztahu k celku svědecké výpovědi, když v žádné její části nebyla žádným z provedených důkazů tato znevěrohodněna. V rozporu se svědectvím poškozených je výhradně obhajoba obžalovaného, kterou však soud hodnotí jako absolutně nevěrohodnou, obžalovaným činěnou ve snaze vyhnout se následkům vlastního trestného jednání. Pokud obžalovaný tvrdil, že nikdy neslíbil poškozenému provedení nadhodnocené odměny za provedení prací, pak toto je přímo vyvráceno nejen svědectvím poškozeného K. ale i předloženou, výše zmíněnou audio nahrávkou. Pokud dále obžalovaný uváděl, že nikdy nehrozil poškozenému připravením o výdělek z výkonu úklidových prací, jak o tom hovořil poškozený, pak toto je rovněž vyvráceno svědectvím poškozeného, když i v tomto bodu soud shledávána výpověď zcela věrohodnou. Bezprostředně poté, co se poškozený vrátil do své domácnosti, zpravil o tom svou životní partnerku – poškozenou K., která ve shodě s poškozeným K. o tom i vypověděla. Na síle tohoto důkazního zdroje nemůže nic umenšit skutečnost, že je to jediný zdroj, tedy výpověď poškozeného o této podstatné okolnosti v jednání obžalovaného, jestliže ve zbytku je z dalších důkazních zdrojů svědectví poškozeného jako pravdivé potvrzováno. Obhajoba obžalovaného dále nemůže obstát nejen z toho důvodu, že stojí o samotě, ale i proto, že trpí rozporností tvrzení obžalovaného, v rámci uplatněné obhajoby, a audio nahrávkou, kterou soud hodnotí jako zákonný důkazní zdroj. Tato nahrávka byla provedena za využití elektronického záznamového zařízení, byla pořízena samotným poškozeným, a to jeho vlastního hovoru s další osobou, konkrétně obžalovaným. Poškozený se takto choval ještě před zahájením trestního stíhání, takovým svým chováním neporušil jakýkoliv zákonný rámec, jestliže zaznamenával děj, jehož byl účastníkem. S ohledem na prokázání nezasažení do autenticity nahrávky a vyloučení jakékoliv manipulace s jejím obsahem, když současně podle obsahu nelze v žádném ohledu uzavřít, že by projevy obžalovaného byly jakkoliv vynucovány či by cokoliv bylo obžalovanému podsouváno tak, aby se nevyjadřoval z vlastní vůle, pak nemá o zákonnosti takového důkazního zdroje soud jakoukoliv pochybnost, naopak se jedná o zcela relevantní, zákonný důkazní prostředek. Právě v rámci této nahrávky opakovaně obžalovaný zmínil, že poskytne poškozenému nadhodnocené plnění v případě, že vyhoví jeho požadavku ve vztahu ke ztažení kandidatury poškozené K.. Dále rozváděl, jakým způsobem by finanční úhradu vůči poškozenému provedl, jak by případně doplatil sumu i tehdy, pokud by SVJ nesouhlasilo s výší odměny za opravu, kterou měl podle příslibu poškozenému zadat. Navíc je z audio nahrávky zcela patrná lživost obhajoby obžalovaného, stejně tak jako i svědectví svědka J., že by ve vzájemné součinnosti jako funkcionáři či členové SVJ jednali s poškozeným o zamýšlené opravě. Audio nahrávkou je prokazováno, a tak potvrzena i svědecká výpověď poškozeného K., že žádného z jednání s K. o opravě se svědek J. nikdy nezúčastnil, když obžalovaným je v nahrávce opakovaně poukazováno na to, že s J. o celé věci (míněno opravě) nehovořil, neboť se mu nepodařilo jej zastihnout. Tímto je vyvrácena nejen obhajoba obžalovaného, ale je prokázána i lživost svědectví svědka J., který ve shodě s obžalovaným tvrdil, že to byla společná aktivita obou dvou členů SVJ ve vztahu k realizaci opravy, stejně tak jako že se měli jednání s poškozeným K. ve sklepních prostorách o zamýšlené opravě oba účastnit. Obhajoba obžalovaného je dále znevěrohodněna i svědectvím svědka K., jehož povědomosti o začlenění poškozeného K. do kampaně ODS před volbami, ve vztahu k získání romské komunity, se obžalovaný svou obhajobou dovolával. Svědek K. toto vyloučil, o identitě poškozeného K. věděl od obžalovaného výhradně v souvislosti s kandidaturou poškozené K. ve volbách a následně v souvislosti s trestním stíháním obžalovaného. Tento svědek výslovně uvedl, že neslyšel nikdy od obžalovaného o tom, že by K. měl vykonávat brigádní činnost v rámci předvolební kampaně ODS, neslyšel ani o jakémkoliv záměru obžalovaného, že by jeho

prostřednictvím chtěl zajistit kontakt s romskou komunitou v Letňanech. Svědek K. měl toliko mít povědomost ze sdělení od obžalovaného, že jej kontaktoval K. s nabídkou přesvědčení vlastní manželky ke stažení kandidatury za politické hnutí, když jej svědek měl nabádat k tomu, ať se na takové aktivity nesoustředí. Samotná výpověď svědka K. však trpí vnitřními rozpory, když na jedné straně před soudem svědek tvrdil, že o celé věci, míněno o trestním stíhání obžalovaného, má informace výhradně ze sdělovacích prostředků, nikoliv od obžalovaného, s nímž se o věci neměl bavit, na druhé straně v rámci téže výpovědi však soudu sdělil, že jej obžalovaný o průběhu vlastního trestního stíhání informoval a dokonce mu dával číst i rozhodnutí státního zástupce, korespondující s procesním vývojem věci. Sám svědek tak uvedl zcela rozporná vyjádření k téže věci a jednoznačně tak svou svědeckou výpověď učinil nevěrohodnou. Soud tak neshledal na straně obhajoby obžalovaného žádný další důkaz, který by s ní korespondoval, oproti mnohočetnosti důkazů, které naopak korespondují, a tedy jako pravdivou podporují, svědeckou výpověď poškozených K. a K.. Věrohodnost svědectví poškozeného K. nemůže žádným způsobem ohrozit ani obhajobou tvrzený rozpor, který soud neshledal, a sice charakter jeho prohlášení, jež udával vůči ošetřujícímu lékaři a která vyplývají z lékařských zpráv, jež byly předloženy ve vztahu k posouzení okolnosti dopadu jednání obžalovaného na osobu a zdraví poškozeného K.. V tomto směru se jedná o prohlášení subjektivního charakteru pacienta vůči lékaři, která nemají v rámci trestního řízení žádnou relevanci, tedy nemohou jakkoliv založit rozpor mezi svědeckou výpovědí, činěnou v rámci trestního řízení a listinou, předkládanou za účelem zjištění zdravotního stavu poškozeného. Rovněž tak pro posouzení charakteru prokázaného jednání obžalovaného není žádného významu skutečnost, že nedošlo k uplatnění rezignačních prohlášení poškozené K., jež s ověřeným podpisem poškozený obžalovaný předal. K autorství listiny se obžalovaný sám přihlásil, byť za uplatnění obhajoby, která neměla směřovat k ničemu jinému, než ke koncipování jejího obsahu. Kromě toho, že soud, jak shora již opakovaně řečeno, hodnotí celou obhajobu obžalovaného jako absolutně nevěrohodnou, pak i tato část jeho obhajoby, tedy, že rezignační listinu pro poškozenou K. připravil, včetně toho, že sám zjišťoval informace osobního charakteru, jež byly jeho součástí, aby tak poškozenému K. vypomohl, není logicky zařaditelnou událostí do ostatních tvrzení obžalovaného v rámci uplatněné obhajoby, narozdíl od logického řetězení posloupnosti jednání poškozeného, jak je vylíčil svou věrohodnou výpovědí poškozený K.. Tento logický rámec svědectví poškozeného K. i K. je jednoznačně dán prokázanými skutečnostmi, jimiž je doložení textu listiny, předané obžalovaným poškozenému K. za účelem jejího podpisu poškozenou K., která doložila doklad o tom, že na obou listinách skutečně nechala úředně ověřit i podpisy. Pokud by i nadále disponovala sama poškozená K. potažmo K. listinami s ověřenými podpisy o její rezignaci na kandidátce hnutí Pro Prahu bez toho, aniž by došlo k podání této rezignace, stěží by pak činila poškozená K. za přispění svědka L. kroky vůči příslušnému orgánu v podobě svého prohlášení o neplatnosti rezignačního předchozího projevu vůle, který však nebyl projevem svobodné vůle, když by jí bylo dobře známo, že rezignační dopis nebyl příslušnému orgánu vůbec doručen. Soud tak uzavírá, že kromě absolutní nevěrohodnosti obhajoby obžalovaného tato není ani obhajobou logickou.

Soud tak jednoznačně uzavírá, že řetězcem přímých i nepřímých důkazů bylo zcela jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný, tak jak je uvedeno ve výroku rozsudku pod písmenem A, dopustil jednání, spočívajícího v tom, že v období od 3.9.2014 do 28.9.2014 v P. v nebytových prostorách domu č. p. 453, jako předseda společenství vlastníku bytových jednotek v P., na předem dohodnutých setkáních přiměl poškozeného D. K., nar. XX.XX.XXXX, aby přesvědčil svoji manželku, poškozenou P. K., nar. XX.XX.XXXX, k odstoupení z kandidátní listiny politického subjektu „hnutí Pro Prahu“, za který kandidovala v rámci komunálních voleb v P., konaných ve dnech 10.10.2014 a 11.10.2014, s pořadovým č. 17 kandidátky, a to pod pohrůžkou, že ze své pozice a své funkce zařídí, aby poškozený D. K. přišel o úklid nemovitostí v P., kde poškozený provádí na základě platných smluv úklidové práce jako osoba samostatně výdělečně činná, čímž by přišel o výdělek za prováděnou práci, a v případě, že poškozená P. K. odstoupí z volební kandidátky, zařídí poškozenému výhody, spočívající v zajištění objednávky na provedení prací vymalování sklepních prostor na adrese P., přičemž poškozenému D. K. sdělil, aby svou nabídku

tzv. „nadcenil“ s tím, že mu bude zaplacen dvakrát větší částka. Soud popis skutkových zjištění tak, jak je učinil na podkladě hodnocení provedeného dokazování, oproti podané obžalobě podstatně precizoval, vypustil ze skutkových tvrzení označení postů a funkcí, které s faktickým spácháním trestné činnosti obžalovaným neměly jakoukoliv souvislost, naopak v tomto směru jej označuje stran skutkových zjištění výhradně jako předsedu společenství vlastníků bytových jednotek, když právě v rámci této působnosti přislíbil obžalovaný poškozenému poskytnutí úplatku. V tomto směru tedy nehrálo žádnou roli, že v dané době byl radním Městské části P., ani že byl kandidátem Občanské demokratické strany v rámci nadcházejících komunálních voleb. Za projev podplacení, tedy poskytnutí úplatku, pak soud nevyhodnotil ani předání finanční hotovosti ve výši 3.000,- Kč a dvou vstupenek na For Arch, když tyto prostředky nikterak nejsou spojeny s výkonem podnikatelské činnosti poškozeného, tak jak v případě konkrétního trestného jednání obžalovaného bylo vystiženo naplněním skutkové podstaty přečinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku. S ohledem na tyto skutečnosti byl popis uvedených skutkových tvrzení z popisu skutkových zjištění vypuštěn.

Takové jednání obžalovaného pak naplňuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, a to v jednočinném souběhu s přečinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku. Obžalovaný skutečně za pohrůžky připravení poškozeného přinejmenším o část jeho výdělečné činnosti, čímž mu vyhrožoval hned při prvním společném setkání, které sám obžalovaný vyvolal, mu pro případ, že mu poškozený nevyhoví, hrozil. Takový újma, která by v důsledku jednání obžalovaného poškozenému nastala, je zcela bezesporu charakteru způsobení těžké újmy, kterou by oprávněně jako takovou poškozený vnímal. Tuto svou výhrůžku však současně obžalovaný propojil s protinabídkou, která měla přijít v návaznosti na dosažení požadované rezignace poškozené K., a to v návaznosti na výkon podnikatelských aktivit, k nimž byl poškozený oprávněn, spočívajících v opravě sklepního prostoru v objektu, spravovaném SVJ, jehož byl obžalovaný předsedou. Bylo prokázáno opakované přislíbení zdvojnásobení platby za provedení práce ze strany obžalovaného, aniž by k tomu byl jakýkoliv zákonný titul. Jednoznačně tak obžalovaný naplnil veškeré zákonné znaky obou skutkových podstat přečinů, jak shora uvedeno, když takto jednal v jednočinném souběhu. Nabídka, kterou takto nezákonným způsobem obžalovaný poškozenému v souvislosti s jeho podnikáním učinil, má povahu úplatku ve smyslu ustanovení § 334 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný ve vztahu k naplnění obou skutkových podstat přečinů pak jednal ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť v obou případech tak činil právě s tím záměrem, aby nezákonným způsobem dosáhl jím zamýšleného výsledku, tedy aby takto donutil prostřednictvím poškozeného K. poškozenou K. k aktu, který by v souladu s projevem svobodné vůle neučinila.

Jednání je zcela jednoznačně jednáním trestným, neboť odpovědnosti za ně nelze dosáhnout pro jeho celkovou závažnost prostředky jiného práva, než práva trestního, soud tak tedy posoudil charakter jednání i ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku jako jednání společensky škodlivé.

Za takto shledané viny soud velmi pečlivě vážil otázku ukládaného trestu, a to především v kontextu s charakterem jednání obžalovaného, závažností jednotlivých projevů trestného jednání, intenzity jeho jednání, jakož i k okolnostem, vážícím se k osobě obžalovaného. Jedinou polehčující okolnost na straně obžalovaného soud shledal v podobě jeho trestní bezúhonnosti s ohledem na skutečnost absence jakéhokoliv negativního záznamu k jeho osobě. Na druhé straně obžalovanému přitěžuje, že v důsledku jeho zaviněného jednání vznikly poškozenému K. zdravotní komplikace, byl nucen vyhledat odbornou pomoc psychiatra, kterou konzumoval i po delší období, dokonce byl nucen podrobit se léčbě. Rovněž tak je jako přitěžující okolnost hodnoceno protrahování negativního působení vůči osobám obou poškozených, když bylo prokázáno, že je obžalovaný svým prohlubovaným nátlakem držel v napětí po dobu nejméně jednoho měsíce. Za zohlednění všech

těchto skutečností pak soud dospěl k závěru, že je sice možno s ohledem na dosavadní trestní bezúhonnost působit na obžalovaného uložením výchovného trestu, avšak takové povahy, aby měl citelný dopad na jeho osobu. Za takový trest soud považuje uložení úhrnného peněžitého trestu v celkové výměře 100.000,- Kč, když je trest ukládán za dvojí sbíhající se v jednočinném souběhu trestnou činnost. Tak, jak zákon ukládá, byla výměra trestu konkretizována v rámci 100 denních sazeb po 1.000,- Kč. Pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl obžalovaným vykonán, byl stanoven v intencích ustanovení § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců. Tato konkrétní výměra náhradního trestu byla zvolena tak soudem, aby korespondovala zejména právě s negativním dopadem na osoby obou poškozených, stejně tak, aby vystihovala celkovou závažnost jednání obžalovaného.

Naproti závěru o vině obžalovaného jednáním pod bodem A., dospěl soud pod písmenem B. výroku rozsudku dílem ke zprošťujícímu závěru, a to k části jednání, které mělo být již samotnou obžalobou posuzováno jako jednání samostatné, tedy nikoliv jako jednočinný souběh se zbytkem jednání. Právě s ohledem na skutečnost, že se nejde o jednání spáchané v jednočinném souběhu s jednáním, ve vztahu k němuž byl vysloven soudem odsuzující výrok pod písmenem A., soud toto jednání vyčlenil a jako o samostatném jednání o něm i samostatným výrokem rozhodl. Obžaloba podle § 351 alinea 2 tr. zákoníku. Nicméně zhodnocením veškerých důkazních zdrojů, tedy věrohodného svědectví poškozeného D. K., provedené audio nahrávky, jejímž obsahem je i komunikace mezi obžalovaným a poškozeným ohledně údajného shánění voličů pro ODS, tedy požadavek v tomto smyslu ze strany obžalovaného, dále svědectví z doslechu poškozené K., dospěl soud k závěru, že je možno takový projev obžalovaného hodnotit jako pronášení jeho myšlenek navenek, aniž by měly trestněprávní relevanci. Pokud takové konkrétní projevy obžalovaného soud konfrontoval se zákonnou dikcí ustanovení § 351 alinea 2 tr. zákoníku, pak ve smyslu ustálené judikatury soudů rozhodně nebyl naplněn jeden ze zákonných znaků žalovaného přečinu. Není možno ustanovit konkrétní adresáty projevů vůle obžalovaného, tedy osoby, jež by měly s projevem svého hlasovacího práva prokázat, že je uplatnily v rozporu s vlastní vůlí, tedy v rozporu s vlastním politickým názorem tak, jak by jinak bez ovlivnění hlasovací právo realizovaly. Sám poškozený uvedl, že ve vztahu k přání či vůli projevené navenek obžalovaný nečinil žádných konkrétních kroků, neměl to od počátku ani v úmyslu. Navíc v jeho okolí nebyly žádné osoby, které by vůbec mohl jakkoliv v tomto směru oslovit, kontaktovat je, a dosáhnout tak i ovlivnění jejich politického rozhodnutí. Ze strany obžalovaného tak jeho projev soud hodnotí výhradně jako absolutně nevhodný projev plánovaného záměru ve vztahu k možnosti ovlivnění výkonu volebního práva nekonkrétními voliči, přestože tuto svou vůli projevil vůči osobě konkrétní – poškozenému K.. K žádné další realizaci takového záměru ze strany ani obžalovaného ani poškozené nedošlo, celou věc poškozený oznámil orgánům činným v trestním řízení v době před samotnými volbami, i s ohledem na toto časové vymezení tak k jakémukoliv reálnému zásahu do zájmu chráněného trestním zákoníkem nedošlo, a to ani v podobě vývojového stádia trestné činnosti. Takové jednání obžalovaného je tak třeba hodnotit jako jakési „předpřípravné stádium trestného záměru“, které však není podřaditelné pod naplnění skutkové podstaty jakéhokoliv z trestných činů vymezených trestním zákoníkem v jakémkoliv vývojovém stádiu jeho realizace. Jednání obžalovaného tak soud hodnotí výhradně jako vrcholně nevhodné chování regionálního politika, když v dané době obžalovaný byl jedním z kandidátů politické strany v komunálních volbách. Z těchto důvodů ve vztahu k jednání specifikovanému podanou obžalobou soud obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může napadnou obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvolání napadnout

státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže tato porušení mohou způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Městský soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 21. prosince 2016

Mgr. Denisa Durdíková, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iveta Zábranská